

Co Mu powiem po przystąpieniu do Komunii Świętej?

Miłość do Chrystusa, który ofiaruje się za nas, pobudza nas do znalezienia po zakończeniu Mszy kilku minut na osobiste, zażyłe dziękczynienie, które w ciszy serca przedłuży to drugie dziękczynienie, jakim jest Eucharystia. Jak się do Niego zwracać, jak do Niego mówić, jak się zachować?

04-05-2015

Król, Lekarz, Nauczyciel, Przyjaciel

Duch Święty nie kieruje duszami zbiorowo, lecz w każdą z nich wlewa te postanowienia, natchnienia i uczucia, które pomogą jej poznać i wypełnić wolę Ojca. Myślę jednak, że często nerwem naszego dialogu z Chrystusem, dziękczynienia po Mszy świętej, może być rozważanie tego, że Pan jest dla nas Królem, Lekarzem, Nauczycielem, Przyjacielem.

To Chrystus przechodzi, 92

Jest Królem i gorąco pragnie królować w naszych sercach dzieci Bożych.

Nie wyobrażajmy sobie jednak tego królowania na sposób ludzki. Chrystus nie dominuje ani nie chce się narzucać, ponieważ nie przyszedł, aby Mu służyono, lecz aby służyć.

Jego królestwo - to pokój, radość, sprawiedliwość. Chrystus, nasz Król, nie oczekuje od nas pustych słów, lecz czynów, ponieważ nie każdy, który Mi mówi: "Panie, Panie", wejdzie do królestwa niebieskiego, lecz ten, kto spełnia wolę mojego Ojca, który jest w niebie.

Jest Lekarzem i leczy nasz egoizm, jeśli pozwalamy, żeby Jego łaska przeniknęła do głębi duszy. Jezus ostrzegł nas, że najgorszą chorobą jest hipokryzja, pycha prowadząca do maskowania własnych grzechów. Wobec Lekarza niezbędna jest całkowita szczerość, wyznanie całej prawdy i powiedzenie: Domine, si vis, potes me mundare, Panie, jeśli chcesz - a Ty chcesz zawsze - możesz mnie oczyścić. Ty znasz moje niedomagania; odczuwam takie objawy, cierpię z powodu takich słabości. I pokażemy Mu z prostotą rany i ropę, jeśli jest ropa. Panie, Ty, który uleczyłeś tyle dusz, spraw,

żebym przyjmując Cię w swoim sercu albo kontemplując Cię w Tabernakulum, uznał Cię za Boskiego Lekarza.

Jest Nauczycielem mądrości, którą tylko On posiada: mądrości bezgranicznego umiłowania Boga, a w Bogu - wszystkich ludzi. W szkole Chrystusa uczymy się, że nasze życie nie należy do nas: On oddał swoje życie za wszystkich ludzi i jeśli chcemy Go naśladować, musimy zrozumieć, że my też nie możemy przywłaszczać sobie swojego życia w sposób egoistyczny, nie dzielając cierpień innych ludzi. Nasze życie należy do Boga i powinniśmy je spalić w służbie Jemu, troszcząc się z hojnością o dusze, ukazując słowem i przykładem głębię chrześcijańskich wymagań.

Jezus oczekuje, że będziemy ożywiać pragnienie zdobycia tej mądrości, żeby nam powtórzyć: Jeśli ktoś jest

spragniony [...] niech przyjdzie do Mnie i pije. I odpowiadamy: "Naucz nas zapominać o sobie, żeby myśleć o Tobie i o wszystkich duszach". Wtedy Pan z pomocą swojej łaski poprowadzi nas naprzód, jak wtedy, gdy nauczyliśmy się pisać - czy pamiętacie z dzieciństwa te pierwsze litery, stawiane z pomocą nauczyciela - i w ten sposób zaczniemy smakować szczęście płynące z ukazywania naszej wiary - co jest kolejnym darem Boga - również poprzez nieomyłne rysy chrześcijańskiego postępowania, w którym wszyscy będą mogli odczytać Boże cuda.

Jest Przyjacielem, najlepszym

Przyjacielem: *vos autem dixi amicos* - mówi. Nazywa nas przyjaciółmi i to On uczynił pierwszy krok - pierwszy nas umiłował. Nie narzuca jednak swojej miłości: oferuje ją. Ukazuje ją w najbardziej oczywistym znaku przyjaźni: Nikt nie ma większej

miłości od tej, gdy ktoś życie swoje
oddaje za przyjaciół swoich. Był
przyjacielem Łazarza. Płakał po nim,
kiedy zobaczył, że umarł. I wskrzesił
go. A jeśli zobaczy nas zimnych,
zniechęconych, a może
zatwardziałych z powodu
przygasającego życia wewnętrznego,
Jego płacz będzie dla nas życiem:
Przyjacielu mój, mówię ci: wstań i
chodź, wyjdź z tego ciasnego życia,
które nie jest życiem.

To Chrystus przechodzi, 93

pdf | dokument generowany
automatycznie z [https://opusdei.org/pl-
pl/article/co-mu-powiem-po-
przystapieniu-do-komunii-swietej/](https://opusdei.org/pl-pl/article/co-mu-powiem-po-przystapieniu-do-komunii-swietej/)
(03-04-2026)